

Ανέστη Χριστός και πλέον όλα έχουν νόημα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ανάσταση. Μία λέξη που περιέχει μέσα της τόσα πολλά για εμάς τους Έλληνες.

Η Ανάσταση με παραπέμπει αμέσως στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού, στην χαρμόσυνη περίοδο του Πάσχα. Ανάσταση σημαίνει συγχώρεση, εκκλησιασμός, κόκκινα αυγά, αντάμωμα με τους οικείους μας, πασχαλινό τραπέζι, ευθυμία, χαρά, ελπίδα.

Ανάσταση όμως πάνω απ' όλα σημαίνει Σωτηρία. Η Ανάσταση του Χριστού είναι το καθοριστικό γεγονός που σημάδεψε την ανθρώπινη φύση μας. Είναι το γεγονός που μας δίνει την δυνατότητα όχι μόνο να ελπίζουμε αλλά να γνωρίζουμε ότι μπορούμε να σωθούμε. Ο Χριστός αναστήθηκε, νίκησε τον Θάνατο, έσπασε τις πόρτες του Άδη και μας τράβηξε όλους στο Φως, στην Αλήθεια, στην Θέωση.

Όλες αυτές τις ημέρες αντί για άλλους χαιρετισμούς οι Έλληνες Ορθόδοξοι χρησιμοποιούν το «Χριστός Ανέστη» και απαντούν «Αληθώς Ανέστη». Επιβεβαιώνουν συνεχώς ότι η πίστη τους είναι αληθινή, δεν είναι μία θεωρία, δεν είναι μία ιδέα, δεν είναι κάτι έξω από την καθημερινότητά τους.

Ο Χριστός Ανέστη όχι μόνο για μία ημέρα το χρόνο, αλλά για πάντοτε. Ο Χριστός Ανέστη όχι για μερικούς αλλά για όλους. Ο Χριστός Ανέστη όχι για να φάμε και να πιούμε, αλλά για να Τον κοινωνήσουμε.

Χωρίς την Ανάσταση του Χριστού η πίστη μας δεν θα είχε νόημα. Όπως λέγει και ο απόστολος Παύλος : «ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, ... κενή δε και η πίστις υμων» (Α' Κορ. 15,14). Ο Χριστός όμως Ανέστη και τώρα πλέον Ζωή πολιτεύεται.

Η Ανάσταση του Χριστού καθόρισε μια και καλή την πορεία των ανθρώπων. Οι άνθρωποι συνειδητοποίησαν ότι υπάρχει Κάποιος ο οποίος όχι μόνο κάνει θαύματα, όχι μόνο λέγει όμορφες διδασκαλίες αλλά νικά τον Θάνατο. Αυτός λοιπόν ο Κάποιος είναι ο Θεός. Ένας Θεός διαφορετικός από τους άλλους, γιατί είναι ο Αληθινός. Ένας Θεός ταπεινός, πράος, υπέροχος, σιωπηλός, παντοδύναμος, φιλόανθρωπος, ανεξίκακος, υπέρλογος, άορατος και ορατός, μελιζόμενος και μη διαιρούμενος, πάντοτε εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, σταυρωμένος και αναστημένος....Θεός και Άνθρωπος.

Ο Χριστός Ανέστη στην καρδιά του εκατόνταρχου, ο Χριστός Ανέστη στην καρδιά του Πέτρου που τον αρνήθηκε, στις μυροφόρες που ήλπιζαν, στην ύπαρξη του Θωμά που αμφέβαλλε αλλά και λαχταρούσε να Τον δει. Ο Χριστός Ανέστη για τον κάθε άνθρωπο που θέλει ο Χριστός να είναι στην ζωή του, στις χαρές και στις λύπες, στις επιτυχίες και στις αποτυχίες, στην νηνεμία και στις τρικυμίες της καθημερινότητας.

Οι άνθρωποι στον κόσμο ξεχνούν εύκολα ότι ο Χριστός Ανέστη με το που πιάσουν πάλι δουλειά, με το που μπουν πάλι στην αδυσώπητη ρουτίνα της καταναλωτικής κοινωνίας μας. Ο Χριστός όμως παραμένει Αναστημένος και περιμένει. Περιμένει τον καθένα μας. Περιμένει να Τον θυμηθούμε. Να Τον ακούσουμε να μας καλεί να συναναστηθούμε μαζί Του. Πολλοί μένουν αδιάφοροι, κλείνουν τα αυτιά τους, τα μάτια τους, την καρδιά τους στο Αναστάσιμο Φως που βγαίνει από το κενό μνημείο.

Μερικοί όμως Τον αφουγκράζονται, μπαίνουν στο μνημείο και βλέπουν με τα ίδια τους τα μάτια ότι λείπει. Λείπει ώστε να βρίσκεται παντού. Απουσιάζει από τον τάφο για παρουσιάζεται στις καρδιές που Τον αναζητούν. Άνθρωποι απλοί, καθαροί και αμαρτωλοί, επιστήμονες και αγράμματοι, ανήλικοι και ηλικιωμένοι, πλούσιοι και φτωχοί μπορούν να Τον αγγίξουν, μπορούν να Τον δουν, να Τον ακούσουν, να Τον αισθανθούν, αρκεί να ομολογήσουν μαζί με τον απόστολο: «Ο Κύριός μου και ο Θεός», αρκεί να μην δειλιάσουν να ταπεινωθούνε, αρκεί να μην αρκесθούν στην τρυφή της φθαρτότητας, αρκεί να ατενίσουν μπροστά, πέρα από

τα μαρτύρια, τους αγώνες, την άσκηση, τις ταλαιπωρίες και να δουν το Τέλος - την Τελειότητα που προσφέρει ο Θεάνθρωπος δια της Αναστάσεως.

Ο Χριστός Ανέστη νικώντας τους τύπους, νικώντας τον ευσεβισμό, νικώντας την υποκρισία, νικώντας την απιστία, νικώντας την εμπάθεια, νικώντας τον πόνο, τα βάσανα, το μίσος, νικώντας τον Διάβολο, το σκοτάδι, τον Θάνατο.

Ο Χριστός Ανέστη και γι' αυτό ας μην υπάρχει πλέον κανένας δειλός κλεισμένος στο «υπερώο» του. Ο Χριστός Ανέστη και γι' αυτό ας βγούμε όλοι έξω στον κόσμο ομολογώντας με την ζωή μας την χαρά που έχουμε, χωρίς μιζέρια, χωρίς αγωνία για το αν γίνουμε πιστευτοί ή όχι διότι δεν είμαστε εμείς που κάνουμε τους άλλους να συνέλθουν αλλά ο Παράκλητος που έρχεται, που ήρθε. Ας σπάσουμε το καβούκι της μετριότητας και ας εισέλθουμε στο πανηγύρι των τελείων, στο ευωδιαστό ξημέρωμα της ανέσπερης ημέρας που ξεπροβάλει κάτω από το πετραχήλι του πνευματικού μας, μέσα στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας.

Ανέστη ο Χριστός και η ζωή μας άλλαξε. Ανέστη ο Χριστός και οι τάφοι άδειασαν. Ανέστη ο Χριστός οι κεκοιμημένοι ξύπνησαν. Ανέστη ο Χριστός και οι αμαρτωλοί συγχωρέθηκαν. Ανέστη Χριστός και οι πιστοί Τον γνώρισαν. Ανέστη Χριστός και όλα πλέον έχουν νόημα.

αρχιμανδρίτης Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr